

Den 15. maj 2002 afgav jeg opfølgingsrapport nr. 2 vedrørende min inspektion den 21. november 2000 af detentionen i Kalundborg. I rapporten meddelte jeg at jeg afventede underretning fra Politimesteren i Kalundborg vedrørende et enkelt spørgsmål og svar fra Justitsministeriet i sagen om min inspektion af detentionen på Station 2 vedrørende et andet spørgsmål.

Jeg modtog herefter breve af 22. august og 11. september 2002 fra henholdsvis Politimesteren i Kalundborg og Justitsministeriet.

Jeg skal herefter meddele følgende:

Ad punkt 2

Jeg meddelte at jeg ville tage stilling til om jeg havde grundlag for at foretage mig noget i anledning af det som politimesteren i sin tidligere udtalelse havde anført om anvendelse af detentionerne som venterum, når jeg havde modtaget svar fra Justitsministeriet vedrørende samme spørgsmål i sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 2 i København. Politimesteren havde i den nævnte udtalelse anført at detentionslokalerne i vid udstrækning anvendes som venterum idet venterumskapaciteten er meget ringe, og fordi politiet foretrækker at anvende dem frem for venterum. Han henviste herved bl.a. til at det eneste reelle venterum er meget lille, uden mulighed for at sove og uden dagslys. Anvendelse af detentionen som venterum sker alene af hensyn til de indsatte, og anbringelse i detention sker således også selv om venterummet ikke er optaget.

I sagen vedrørende min inspektion af detentionen på Station 2 i København har Rigspolitechefen i en udtalelse af 8. juli 2002 anført at anvendelse af detentionerne som venterum efter hans opfattelse er i overensstemmelse med kundgørelsens § 2 ”så længe der i hvert enkelt tilfælde er foretaget en konkret vurdering af, om venterumsanbringelse undtagelsesvis kan ske ved anbringelse i detentio-

nen, samt at det alene er sket på foranledning af et ønske fra den anholdte”. Justitsministeriet har i en udtalelse af 9. august 2002 tilsluttet sig det af Rigspolitechefen anførte, og jeg har i en opfølgingsrapport af 19. august 2002 taget det oplyste til efterretning.

Jeg har ingen bemærkninger til at politiet som følge af det manglende dagslys i venterummet og den manglende mulighed for de indsatte for at kunne ligge ned og sove i dette rum, foretrækker detentionslokalerne frem for venterummet.

Idet jeg går ud fra at der i overensstemmelse med det af Rigspolitechefen anførte (fremover) i hvert enkelt tilfælde foretages en konkret vurdering af om der kan ske anbringelse i detentionen i stedet for venterum, og at det kun sker hvis den tilbageholdte udtrykkeligt tilkendegiver at vedkommende foretrækker placering i detentionen frem for i venterum, foretager jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om anvendelse af detentionslokalerne som venterum.

For en ordens skyld tilføjes det at venterum, herunder venterumskapaciteten, ikke er indgået i denne inspektionssag. Jeg foretager mig derfor ikke noget i anledning af det oplyste om indretningen mv. af venterummet og om den lille venterumskapacitet.

Ad punkt 2.2.

Jeg tog til efterretning at Politimesteren i Kalundborg havde rettet henvendelse til embedslægen med henblik på indgåelse af en lokal aftale om lægetilsyn med detentionsanbragte, og jeg bad om underretning om resultatet af denne henvendelse.

I udtalelsen af 22. august 2002 har politimesteren oplyst at embedslægen i Sorø har oplyst at embedslægeinstitutionen ikke kan pege på en løsning der sikrer at der højst går en time fra politiet tilkalder læge til lægetilsynet finder sted.

Politimesteren har oplyst at han tillige har rettet henvendelse til lægevagtschefen i Korsør der har oplyst at lægevagten er opmærksom på problemet, men at lægevagten er nødt til at prioritere hen-

vendelserne og derfor ikke på forhånd kan garantere at der ikke vil gå mere end en time fra lægetilkald til lægetilsyn. Lægevagtchefen vil dog gøre vagtlægerne opmærksom på problemet.

Politimesteren har herefter anført at han arbejder på en løsning hvorefter politiet i Kalundborg fortsat anvender lægevagten til tilsyn af detentionsanbragte, og således at vagtlægen ved tilkaldet orienterer politiet hvis han/hun skønner at der vil gå mere end en time inden lægen kan være fremme, med henblik på at politiet kan tilkalde en lokal læge til tilsynet. Det er endnu ikke afklaret om nogle af de lokale læger vil indgå en sådan aftale der ikke bygger på en egentlig vagtforpligtelse, men alene indebærer at lægerne kan anvendes hvis de er hjemme og har mulighed for at foretage tilsyn. Politimesteren skønner at det ikke vil være muligt at få de lokale læger til at påtage sig opgaven som en egentlig vagtforpligtelse.

Såfremt det ikke lykkes for politimesteren at få en ordning som skitseret, vil han kontakte Rigspolitichefen med henblik på bistand til løsning af problemet.

Justitsministeriet har oplyst at jeg fortsat vil blive holdt orienteret om sagen.

Jeg tager det oplyste til efterretning, og jeg har noteret mig at jeg fortsat vil blive holdt orienteret om hvad der sker med hensyn til spørgsmålet om indgåelse af en aftale om lægetilsyn.

Politimesteren i Kalundborg har (indledningsvis) i brevet af 22. august 2002 anført at det endnu ikke er lykkedes at få en "formaliseret aftale i stand med lægerne, således at der højst går en time fra politiets rekvirering af læge til tilsyn finder sted". Politimesteren har endvidere fra lægevagtchefen, som nævnt, fået oplyst at han "ikke på forhånd kan garantere at der ikke vil gå mere end 1 time inden lægen kommer frem til detentionen". Jeg forstår at politimesteren har søgt at indgå en aftale således at lægerne forpligter sig til at komme inden for en time. Jeg går ud fra at det har baggrund i min udtalelse i min opfølgingsrapport nr. 1 af 3. januar 2002 om at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse normalt ikke er i overensstemmelse med kundgørelsen.

Jeg bemærker at min udtalelse ikke skal forstås sådan at en aftale med læger nødvendigvis skal indeholde en forpligtelse for lægerne til at være fremme inden for en time. Men alt andet lige må en

formaliseret aftale med (et antal) læger om tilsyn antages at indebære hurtigere tilsyn end hvis der ikke er en sådan aftale.

Punkt 3. Opfølgning

Bortset fra at jeg afventer endelig underretning vedrørende spørgsmålet om indgåelse af en aftale med læger om tilsyn med detentionsanbragte, anser jeg hermed sagen om min inspektion af detentionen i Kalundborg for afsluttet.

Punkt 4. Underretning

Denne opfølgingsrapport nr. 3 sendes til Politimesteren i Kalundborg, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.